

Stávající loterijní zákon byl přijat v roce 1990 a přes četné novelizace nezaručuje jeho nepřehledné znění ani řádnou ochranu české společnosti před negativními vlivy gamblérství ani dostatečné zohlednění zájmů subjektů působících na loterijním trhu. Jeho největším hříchem je ovšem skutečnost, že je svou diskriminační podobou neslučitelný s komunitárním právem, zejména články 43 a 49 Smlouvy o Evropském společenství tak, jak jsou tato ustanovení vykládána Evropským soudním dvorem.

Těžkosti spojené s hledáním optimálního řešení v rámci nové úpravy loterijních a podobných her vycházejí ze složitosti hazardu jako společenského jevu, který v sobě zahrnuje prvky sociální, zdravotnické, ekonomické, a v neposlední řadě právní. Při jejich zkoumání je vždy třeba mít na paměti zájmy všech na něm zúčastněných skupin, to znamená hráčů, provozovatelů a státu jako regulátora loterijního trhu. Právě naposled zmíněna role státu jako regulátora je nezastupitelná, neboť je to stát, kdo je jako suverén na svém území, oprávněn, ale zároveň povinen zvolit efektivní variantu právní úpravy loterijního trhu.

Při této volbě mezi nabízejícími se variantami úprav musí Česká republika jako regulátor svého loterijního trhu zohlednit na jedné straně své dosavadní zkušenosti s hazardem jako společenským jevem a na straně druhé vzít v úvahu moderní podoby hazardních her a jejich regulace v ostatních zemích. V této souvislosti není proto možné zapomínat, že Česká republika je členem Evropského společenství a je tak povinna dodržovat jeho právní řád.

Rozhodujícím činitelem při výkladu evropských pravidel pro loterijní a podobné hry je Evropský soudní dvůr (ESD), který se v celé řadě svých s loteriemi souvisejících rozsudků snaží najít rovnováhu mezi zájmy členských států a jim svěřenou diskrecí a základními svobodami garantovanými komunitárním právem, tedy svobodami volného

pohybu. Pravidla vyplývající z jeho judikatury je třeba přenést i do podoby nového českého loterijního zákona. Aby to bylo možné, je nejprve třeba poukázat na neduhy jeho stávající právní úpravy a poté se společně s osobami, které v prostředí loterií a her působí, zamyslet nad variantami podob právní úpravy nové.

Je nepochybné, že vždy bude existovat více názorů na podobu a zaměření této nové právní úpravy. Loterijní trh není jednolitým uskupením, a proto na něm zuří skutečný ekonomicko-právní boj vetknutý do názvu této práce, v jehož rámci každá skupina hájí své oprávněné zájmy. Tento stav sám tak vybízí k tomu pokusit se předložit vlastní řešení nové právní úpravy, která by účelně skloubila zájem české společnosti na bezpečném hraní loterijních her a práva legitimních provozovatelů na poskytování jejich služeb v České republice.